

зоваха очесемъ нашимъ като единъ Амфитеатр *). Колко ни се яви Кипрская земля небрежима и неземледѣлана, друго толко Критская ни се показоваше плодоносна и украшена отъ множество различныхъ овощей, заради прилѣжаніе що имаха вси жители въ земледѣліи.

Отъ всички страны гледахме села добро основаны, паланки като градища голѣмы, и великолѣпны градове. Не нахождахме поле гдѣ рука трудолюбиваго земледѣльца не бѣше напечатана; редомъ рало бѣше оставило долбоки бразды: терніе хвастія и сички други буряни кои покрываютъ землю безъ никакву ползу, непознати са тукъ отнюдъ. Угледовахмесе съ услажденіемъ чувствъ по долбокія долове гдѣ говедія стада ревеха по толстія пасища близо до нѣколко потоцы, и овни пасеха по ребра єдинаго холма; пространныя поля покрыты отъ желты класове, кои са богати дарн плодоносныя Иры; на конецъ, планины нажитены сосъ вѣтви и гроздіе кое обѣщаваше берачемъ сладки дары Бакховы за да увеселявать челоуѣцы грыжы свои.

Менторъ не рѣче че є былъ и другъ путь въ Критъ, и не каза всичко що знаеше. Той островъ, рѣче онъ, кому се чудатъ вси страннии, знаменитъ є заради свои сто грады що има, храни всичкия обитатели съ велико удоволствіе, макаръ че са безчисленни. Понеже земля непрестанно излива богатство свое на оныя що ю работатъ. Плодоносная ея пазуха се не испразднува никогда; колко помного челоуѣцы да са на єдно мѣсто, само да будатъ

*) Амфитеаръ се наричатъ сѣдалища гледателей єдинаго Театра или позорища.